

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσιόντες: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Αναιρεσίβλητη: Harry Winston SARL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 206 του κανονισμού 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽¹⁾, την έννοια ότι η κλοπή εμπορεύματος τελούντος υπό το καθεστώς της τελωνειακής αποταμίευσας, η οποία χωρεί υπό τις περιστάσεις της παρούσης υποθέσεως, συνιστά ανεπανόρθωτη απώλεια του εμπορεύματος και περίπτωση ανωτέρας βίας, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει γεννηθεί τελωνειακή οφειλή;
- 2) Μπορεί η κλοπή εμπορευμάτων τελούντων υπό καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσας να συνιστά το γενεσιουργό γεγονός που καθιστά απαιτητό τον φόρο προστιθέμενης αξίας σύμφωνα με το άρθρο 71 της οδηγίας [2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας] ⁽²⁾;

⁽¹⁾ EE L 302, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) την 1η Ιουνίου 2012 — Vitālijs Drozdovs κατά AAS «Baltikums»

(Υπόθεση C-277/12)

(2012/C 235/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Vitālijs Drozdovs, εκπροσωπούμενος ως ανήλικος από την επίτροπό του Valentīna Balakireva

Αναιρεσιβαλλόμενη: AAS «Baltikums»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συμπεριλαμβάνεται η αποζημίωση για ηθική βλάβη στο ποσό της υποχρεωτικής αποζημίωσης για τις σωματικές βλάβες που προβλέπεται από το άρθρο 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, και από τα άρθρα 1 και 2 της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 3 της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, και τα άρθρα 1 και 2 της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να περιορίζει το ανώτατο ύψος αποζημίωσης για άυλες ζημιές (ηθική βλάβη), θεσπίζοντας όριο πολύ κατώτερο του ορίου ευθύνης της ασφαλιστικής εταιρίας που προβλέπουν οι οδηγίες και ο εθνικός νόμος;

⁽¹⁾ EE L 103, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 8, σ. 17.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουνίου 2012 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2012 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-439/10 και T-440/10, Fulmen κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute)

Λοιποί μετέχοντες στη διαδικασία: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Το αναιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 21ης Μαρτίου 2012, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-439/10 και T-440/10·
- να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς και να απορρίψει τις προσφυγές της εταιρίας Fulmen και του M. Mahmoudian κατά των επίδικων πράξεων του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Fulmen και τον M. Mahmoudian στα έξοδα τόσο της πρωτόδικης διαδικασίας όσο και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κυριότεροι ισχυρισμοί

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στις προαναφερθείσες υποθέσεις βαρύνεται με πλάνη περί το δίκαιο και πρέπει, κατά συνέπεια, να αναιρεθεί από το Δικαστήριο.

Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι ο προσφεύγων όφειλε να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των επιχειρημάτων του σε σχέση με την επιβολή περιοριστικών μέτρων στην εταιρία Fulmen και, ειδικότερα, σχετικά με το κατά πόσον η εν λόγω εταιρία εμπλεκόταν στην εγκατάσταση ηλεκτρολογικού εξοπλισμού στο πυρηνικό εργοστάσιο της τοποθεσίας Qom/Forđoo (Ιράν).

Συναφώς, το Συμβούλιο εκτιμά, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον εκτίμησε ότι όφειλε να απαιτήσει από το κράτος μέλος, το οποίο πρότεινε να κατονομαστεί η εταιρία Fulmen, να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία και λοιπά ενημερωτικά στοιχεία, παρά το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά προέρχονται από εμπιστευτικές πηγές. Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι το Γενικό Δικαστήριο μπορούσε να λάβει υπόψη εμπιστευτικά στοιχεία που δεν θα γνωστοποιούνταν στους δικηγόρους των διαδίκων, παρά το γεγονός ότι το άρθρο 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου δεν προβλέπει τη δυνατότητα αυτή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 6 Ιουνίου 2012 — Trento Sviluppo s.r.l. και Centrale Adriatica Soc. coop. κατά AGCOM

(Υπόθεση C-281/12)

(2012/C 235/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Trento Sviluppo s.r.l., Centrale Adriatica Soc. coop.

Ανααιρεσίβλητη: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29/EK⁽¹⁾, και ειδικότερα το τμήμα της εν λόγω διατάξεως στο οποίο χρησιμοποιείται, στην ιταλική γλώσσα, η έκφραση «e in ogni caso» [«και, ούτως ή άλλως»], υπό την έννοια ότι, για να στοιχειοθετηθεί παραπλανητική εμπορική πρακτική, αρκεί να υφίσταται έστω και ένα μόνον από τα στοιχεία του πρώτου μέρους της εν λόγω παραγράφου, ή η στοιχειοθέτηση της εν λόγω εμπορικής πρακτικής απαιτεί να υφίσταται και το περαιτέρω στοιχείο της ικανότητας της εμπορικής πρακτικής να κατευθύνει την απόφαση του καταναλωτή να συνάψει μια εμπορική πράξη;

(¹) Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 7 Ιουνίου 2012 — Aboubacar Diakite κατά Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Υπόθεση C-285/12)

(2012/C 235/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναηρεσείων: Aboubacar Diakite

Ανααιρεσίβλητος: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει στο άρθρο 15, στοιχείο γ', της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους⁽¹⁾, να δοθεί η ερμηνεία ότι η συγκεκριμένη διάταξη προσφέρει προστασία αποκλειστικώς σε περίπτωση «ένοπλης συρράξεως», κατά το περιεχόμενο που δίδει στον εν λόγω όρο το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και, ιδίως, το κοινό στις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 (ήτοι, αντιστοίχως, στις συμβάσεις περί βελτιώσεως της τύχης των τραυματιών και των ασθενών εις τας εν εκστρατεία ενόπλους δυνάμεις, περί βελτιώσεως της τύχης των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών των κατά θάλασσαν ενόπλων δυνάμεων, περί μεταχειρίσεως των αιχμαλώτων πολέμου και περί προστασίας των πολιτών εν καιρώ πολέμου) άρθρο 3;

Στην περίπτωση κατά την οποία η κατ' άρθρο 15, στοιχείο γ', της προαναφερθείσας οδηγίας έννοια της ένοπλης συρράξεως πρέπει να ερμηνεύεται αυτοτελώς σε σχέση με το κοινό στις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 άρθρο 3, βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει να διαγιγνώσκεται η ύπαρξη «εσωτερικής ένοπλης συρράξεως»;

(¹) ΕΕ L 304, σ. 12.

Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) ΕΕ C 30 της 29.1.2011.